

zorgde, dat er nieuwe voorraad gebracht werd. Gerbrand dronk zijn wijn, of het medicijn geweest ware, en herstelde zich van den schrik, die hem plotseling had overmand.

Met een paar woorden verklaarde hij, dat hij zoo luid niet spreken mocht, dat hem somtijds wat bloed uit de keel vloeide bij het hoesten. Daarna hield hij zich zoo kalm mogelijk, en luisterde naar de verhalen zijner vrienden. Men had het over het vendel, dat met de andere negentien vendelen schutters

— «De bruid! de bruid! de bruid!.... Maar dat is gelogen!»

en met drie vendelen stadssoldaten den volgenden dag zou geschaard staan, de eersten op den Dam, langs het Water tot aan de Nieuwe Brug, de laatsten op den Oude-Zijds-Voorburgwal van de Varkenssluis tot aan den Niezel. Te drie uren zou men op den Dam aantreden. De jongelieden meenden, dat men